

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่ศึกษาสภาพและปัญหาในการใช้สื่อ การเรียนการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตภาคใต้ จำนวน ๔๘๘ ฉบับ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังนี้

ตอนที่ ๑. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างประชากร

ตารางที่ ๑.๑ จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน จำแนกตามเขตที่ตั้ง

เขต	จำนวน	ร้อยละ
เมือง	๑๕๒	๓๑.๑๒
รอบนอก	๑๘๗	๓๘.๓๑
ตำบล	๑๔๙	๓๐.๕๑
รวม	๔๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑.๑ แสดงว่าจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทั้งหมด เป็นแบบสอบถามจากโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง ร้อยละ ๓๑.๑๒ จากโรงเรียนในเขตอำเภอรอบนอก ร้อยละ ๓๘.๓๑ และจากโรงเรียนในเขตตำบล ร้อยละ ๓๐.๕๑

ตารางที่ ๑.๒ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๑๘	๒๔.๒๑
หญิง	๓๗๐	๗๕.๗๙
รวม	๔๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑.๒ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นครูหญิง ร้อยละ ๗๕.๗๙
ครูชาย ร้อยละ ๒๔.๒๑

ตารางที่ ๑.๓ ภูมิลำเนาเดิมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ในท้องถิ่น	๔๕๕	๙๓.๐๕
อยู่นอกท้องถิ่น	๓๓	๗.๐๓
รวม	๔๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑.๓ แสดงว่าภูมิลำเนาเดิมของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็น
ครูที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในท้องถิ่นภาคใต้ ร้อยละ ๙๓.๐๕และอยู่นอกท้องถิ่นภาคใต้ ร้อยละ ๗.๐๓

ตารางที่ ๑.๔ เขตโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

เขต	จำนวน	ร้อยละ
เมือง	๑๕๒	๓๑.๑๓
รอบนอก	๑๘๗	๓๘.๓๕
ตำบล	๑๔๙	๓๐.๕๑
รวม	๔๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑.๔ แสดงว่าเขตที่ตั้งโรงเรียนของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง ร้อยละ ๓๑.๑๓ อยู่ในเขตอำเภอรอบนอก ร้อยละ ๓๘.๓๕ และอยู่ในเขตตำบล ร้อยละ ๓๐.๕๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑.๕ ประสบการณ์การสอนของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนปี	จำนวน	ร้อยละ
๑-๕	๑๗	๓.๕๒
๖-๑๐	๗๕	๑๖.๒๗
๑๑-๑๕	๑๓๓	๒๗.๒๑
๑๖-๒๐	๘๕	๑๗.๓๓
๒๑-๒๕	๑๔๖	๒๙.๙๑
๒๖-๓๐	๓๕	๗.๒๐
๓๑-๓๕	๒๓	๔.๗๒
๓๖-๔๐	๒	.๖๕
รวม	๔๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑.๕ แสดงว่าครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอน ๒๑-๒๕ ปีมากที่สุด รองลงมา มีประสบการณ์การสอน ๑๑-๑๕ ปี และจำนวนครูที่มีประสบการณ์การสอน ๓๖-๔๐ ปีมีน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑.๖ วิชาที่สอนของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิชา	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวิชา	๒๒๔	๔๕.๙๖
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	๓๑	๖.๔๑
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๑๓	๒.๗๕
การงานพื้นฐานอาชีพ	๑๐	๒.๐๓
ภาษาไทย	๓๒	๖.๖๘
ภาษาอังกฤษ	๑๓	๒.๗๕
คณิตศาสตร์	๒๓	๔.๗๗
หลายวิชา	๖๔๒	๒๙.๑๑
รวม	๔๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑.๖ แสดงว่าครูส่วนใหญ่สอนทุกวิชามากที่สุด ร้อยละ ๔๕.๙๖ รองลงมาสอนหลายวิชา ร้อยละ ๒๙.๑๑ และสอนวิชาเสริมสร้างลักษณะนิสัย และวิชาภาษาอังกฤษ น้อยที่สุด ร้อยละ ๒.๗๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑.๑ ระดับชั้นที่สอนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ชั้นที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
ป.๑	๒๔	๕.๑๘
ป.๒	๙๖	๙.๙๑
ป.๓	๙๑	๑๘.๖๒
ป.๔	๕๒	๑๐.๗๐
ป.๕	๙๖	๑๑.๕๖
ป.๖	๑๖	๓.๓๓
ชั้นอนุบาล	๒๔	๕.๑๗
หลายชั้น	๑๗๗	๓๖.๓๖
รวม	๔๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑.๑ แสดงว่าครูส่วนใหญ่สอนหลายชั้นมากที่สุด ร้อยละ ๓๖.๓๖ รองลงมาสอนชั้นป.๓ ร้อยละ ๑๘.๖ และสอนชั้นป.๖ น้อยที่สุด ร้อยละ ๓.๓๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑.๘ การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวัฒนธรรม

การเข้ารับการอบรม	จำนวน	ร้อยละ
เคยอบรม	๕๘	๒๐.๑๑
ไม่เคยอบรม	๒๓๐	๗๙.๘๙
รวม	๒๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑.๘ แสดงว่าจำนวนครูที่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับวัฒนธรรม คิดเป็น ร้อยละ ๒๐.๑๑ และครูที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมคิดเป็น ร้อยละ ๗๙.๘๙

ตารางที่ ๑.๙ การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับสื่อการสอน

การเข้ารับการอบรม	จำนวน	ร้อยละ
เคยอบรม	๓๕๓	๗๒.๓๕
ไม่เคยอบรม	๑๓๕	๒๗.๖๐
รวม	๔๘๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑.๙ แสดงว่าจำนวนครูที่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับสื่อการสอน คิดเป็น ร้อยละ ๗๒.๓๕ และครูที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมคิดเป็น ร้อยละ ๒๗.๖๐

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการใช้สื่อการสอนพื้นบ้าน

ตารางที่ ๒.๑ สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้านที่ครูในเขตอำเภอเมืองฯ ใช้มาก

รายชื่อสื่อ	\bar{x}	S.D
การเล่นหัตถ์	๓.๑๖	.๕๙
ครูเพลงบอก	๓.๑๑	.๘๒
กระบอกขมจีน	๓.๐๖	.๖๔
กระบอกตุ๊ด	๓.๐๑	.๘๑

จากตารางที่ ๒.๑ แสดงว่าครูในเขตอำเภอเมืองฯ เลือกใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมคือ การเล่นหัตถ์ มากเป็นอันดับหนึ่ง และเลือกใช้สื่อประเภทบุคคล คือครูเพลงบอก เป็นอันดับสอง รองลงมาได้แก่สื่อประเภทวัสดุคือ กระบอกขมจีน และกระบอกตุ๊ด ส่วนสื่อพื้นบ้านชนิดอื่นที่ไม่ปรากฏในตาราง มีค่ามัธยฐานเลขคณิตต่ำกว่า ๓ ซึ่งถือว่าปริมาณการใช้น้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒ สื่อการเรียนการสอนที่บ้านที่ครูในเขตอำเภอรอบนอกใช้มาก

รายชื่อสื่อ	X	S.D
การเสนสิงขิงไข่	๓.๑๕	.๖๘
ช่างแกะหนังตะลุง	๓.๐๓	.๘๒

จากตารางที่ ๒.๒ แสดงว่าครูในเขตอำเภอรอบนอกเลือกใช้สื่อที่บ้านประเภทกิจกรรมคือ การเสนสิงขิงไข่ มากเป็นอันดับหนึ่ง และเลือกใช้สื่อประเภทบุคคลคือ ช่างแกะหนังตะลุง เป็นอันดับสอง ส่วนสื่อที่บ้านชนิดอื่นที่ไม่ปรากฏในตาราง มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำกว่า ๓ ซึ่งถือว่าปริมาณการใช้น้อย

ตารางที่ ๒.๓ สื่อการเรียนการสอนที่บ้านที่ครูในเขตตำบลใช้มาก

รายชื่อสื่อ	X	S.D
ครูเพลงบอก	๓.๑๒	.๘๓
ช่างแกะหนังตะลุง	๓.๐๗	.๘๐

จากตารางที่ ๒.๓ แสดงว่าครูในเขตตำบลเลือกใช้สื่อที่บ้านประเภทบุคคลมากเป็นอันดับหนึ่งคือ ครูเพลงบอก และช่างแกะหนังตะลุง ส่วนสื่อที่บ้านชนิดอื่นที่ไม่ปรากฏในตาราง มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำกว่า ๓ ซึ่งถือว่าปริมาณการใช้น้อย

ตารางที่ ๒.๔ สื่อการเรียนการสอนที่บ้านที่ครูในภาคใต้ใช้มาก

รายชื่อสื่อ	\bar{X}	S.D
การเล่นหัตถ์	๓.๑๖	.๕๙
ครูเพลงบอก	๓.๐๘	.๕๒
กระบอกขมเงิน	๓.๐๗	.๕๘
กรีซ	๓.๐๐	.๗๓

จากตารางที่ ๒.๔ แสดงว่าครูในภาคใต้เลือกใช้สื่อที่บ้านประเภทบุคคลคือการเล่นหัตถ์ มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเลือกใช้ประเภทบุคคล คือครูเพลงบอก และเลือกใช้ประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ คือ กระบอกขมเงินและกรีซ เป็นอันดับสาม ส่วนสื่อที่บ้านชนิดอื่นที่ไม่ปรากฏในตาราง มีค่ามัธยฐานเลขคณิตต่ำกว่า ๓ ซึ่งถือว่ามามีปริมาณการใช้น้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๕ เปรียบเทียบรายชื่อสื่อพื้นบ้านที่ครูทั้ง ๓ เขตเลือกใช้มาก จำแนกตาม
ลำดับการใช้

ลำดับที่	ครู อ. เมือง	ครู อ. รอบนอก	ครู ตำบล
๑.	การเล่นหัวงู	การเล่นลิงชิงไข่	ครุเพลงบอก
๒.	ครุเพลงบอก	ช่างแกะหนังตะลุง	ช่างแกะหนังตะลุง
๓.	กระบอกจากนมจีน	-	-

จากตารางที่ ๒.๕ พบว่าครูในเขตอำเภอเมืองและครูในเขตอำเภอรอบนอก
เลือกใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมเป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกัน ส่วนครูในเขตตำบลเลือกใช้
สื่อประเภทบุคคลเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาครูในทั้ง ๓ เขตเลือกใช้สื่อประเภทบุคคลเป็น
อันดับสองเช่นเดียวกัน

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สภาพการใช้จ่ายเงินแห่งความถี่ในการใช้จ่ายแยกตามประเภทของสื่อ

ตารางที่ ๒.๖ ถึง ๒.๓๕ แสดงให้เห็นถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทวัสดุ, เครื่องมือและอุปกรณ์, กิจกรรม, สถานที่ และบุคคลดังมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๒.๖ ความถี่ในการใช้สื่อที่บ้านประเภทวัสดุของครูในภาคใต้

การใช้จ่าย	ความถี่	ร้อยละ	
เดือนละครั้ง	๑. เครื่องจักสานย่านลิเภา	๓๖	๕๐.๐๐
	๒. ฝ่ายกนกร	๑๙	๒๖.๓๘
	๓. กระบอกขมจีน	๑๗	๒๓.๖๑
รวม	๗๒	๑๐๐.๐๐	

จากตารางที่ ๒.๖ สอดถามถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทวัสดุจำนวน ๕๗ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อที่บ้านประเภท วัสดุเดือนละครั้งคิดเป็น ร้อยละ ๕๐.๐๐ รองลงมา ร้อยละ ๒๖.๓๘

ศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๗ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทวัสดุของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
เทอมละครึ่ง	๑. กระบอกขมจีน	๑๐๒	๕๓.๖๘
	๒. พัดใบกะพ้อ	๕๑	๒๖.๘๔
	๓. หมอน้อย	๓๗	๑๙.๔๗
รวม		๑๙๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๗ สอดคล้องถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทวัสดุจำนวน ๕๓ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทวัสดุเทอมละครึ่งคิดเป็น ร้อยละ ๕๓.๖๘ รองลงมา ร้อยละ ๒๖.๘๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๘ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทวัสดุของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
ปีละครั้ง	๑. หนังสือบูด	๓๔๘	๔๙.๖๔
	๒. พัดใบกะพ้อ	๒๓๑	๓๒.๙๕
	๓. ผ้าทอพุมเรียง	๑๒๒	๑๗.๔๐
รวม		๗๐๑	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๘ สอบถามถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทวัสดุจำนวน ๕๗ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นามาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทวัสดุปีละครั้งคิดเป็น ร้อยละ ๔๙.๖๔ รองลงมา ร้อยละ ๓๒.๙๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๕ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทวัสดุของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
น่าจะใช้ได้	๑. เครื่องดนตรี	๓๓๖	๔๙.๙๒
	๒. เรือกอและ	๒๒๐	๓๒.๖๘
	๓. เพล็กไฟตบ	๑๑๗	๑๗.๓๘
รวม		๖๗๓	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๕ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า น่าจะใช้ได้ ร้อยละ ๔๙.๙๒
รองลงมา ร้อยละ ๓๒.๖๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๑๐ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทวัสดุของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
ใช้ไม่ได้	๑. พรกตลอด	๒๒๓	๓๙.๑๙
	๒. ใช้นั่ง	๒๑๕	๓๗.๗๘
	๓. โหลก	๑๓๑	๒๓.๐๒
รวม		๕๖๙	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๑๐ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ใช้ไม่ได้ ร้อยละ ๓๙.๑๙
รองลงมา ร้อยละ ๓๗.๗๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๑๑ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทวัสดุของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
ไม่รู้จักร	๑. จีอปู	๓๔๑	๓๙.๕๑
	๒. ใฮ้ไฉ้ง	๓๒๐	๓๗.๐๗
	๓. ไทลล	๒๐๒	๒๓.๐๔
รวม		๘๖๓	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๑๑ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ไม่รู้จักร ร้อยละ ๓๙.๕๑
รองลงมา ร้อยละ ๓๗.๐๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๑๒ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทเครื่องมือของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
เดือนละครึ่ง	๑. ไช	๔๒	๖๕.๐๐
	๒. กระบอกน้ำ	๒๑	๒๖.๒๕
	๓. กรูด	๑๗	๒๑.๑๕
รวม		๘๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๑๒ สอบถามถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทเครื่องมือจำนวน ๓๒ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทเครื่องมือเดือนละครึ่งคิดเป็น ร้อยละ ๖๕.๐๐ รองลงมา ร้อยละ ๒๖.๒๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๑๓ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทเครื่องมือของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
เทอมละครึ่ง	๑. จิง	๑๐๒	๕๓.๖๘
	๒. เขิน้ำเต้า	๕๑	๒๖.๘๔
	๓. หยุค	๓๗	๑๙.๔๗
รวม		๑๙๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๑๓ สอดคล้องถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทเครื่องมือจำนวน ๓๒ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทเครื่องมือเทอมละครึ่งคิดเป็น ร้อยละ ๕๓.๖๘ รองลงมา ร้อยละ ๒๖.๘๔

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๑๔ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทเครื่องมือของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
ปีละครั้ง	๑. ชูค	๓๓๑	๔๗.๖๒
	๒. ลั่นกระบอก	๒๔๘	๓๕.๖๘
	๓. กรงตอนกุ่ม	๑๑๖	๑๖.๖๙
รวม		๖๙๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๑๔ สอดคล้องถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทเครื่องมือจำนวน ๓๒ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทเครื่องมือปีละครั้งคิดเป็น ร้อยละ ๔๗.๖๒ รองลงมา ร้อยละ ๓๕.๖๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๑๔ ข้อคิดเห็นของครูที่มาใช้สื่อที่บ้านประเภทเครื่องมือของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
น่าจะใช้ได้	๑. อุณหภูมิ	๔๒๑	๔๗.๗๓
	๒. เกียด	๒๔๘	๒๘.๑๑
	๓. ตั้วง	๒๑๓	๒๔.๑๔
รวม		๘๘๒	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๑๕ ครูที่นำได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า น่าจะใช้ได้ ร้อยละ ๔๗.๗๓
รองลงมา ร้อยละ ๒๘.๑๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๑๖ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทเครื่องมือของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
ใช้ไม่ได้	๑. ขาด	๓๒๖	๖๓.๑๗
	๒. ระบุ	๑๑๘	๒๒.๘๖
	๓. สุ่ม	๗๒	๑๓.๙๕
รวม		๕๑๖	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๑๖ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ใช้ไม่ได้ ร้อยละ ๖๓.๑๗
รองลงมา ร้อยละ ๒๒.๘๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๑๓ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทเครื่องมือของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
ไม่รู้จักร	๑. ชาวเมาะ	๒๘๑	๕๓.๙๓
	๒. กะบับ	๑๗๕	๓๓.๕๘
	๓. บัญ	๖๕	๑๒.๔๗
รวม		๕๒๑	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๑๓ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ไม่รู้จักร ร้อยละ ๕๓.๙๓
รองลงมา ร้อยละ ๓๓.๕๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๑๘ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
เดือนละครึ่ง	๑. โนรา	๕๑	๕๕.๙๔
	๒. ร่องเง็ง	๓๘	๓๔.๒๓
	๓. หมากขุม	๒๒	๑๙.๘๑
รวม		๑๑๑	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๑๘ สอบถามถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทกิจกรรม ๕๒ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นามาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมเดือนละครึ่งคิดเป็น ร้อยละ ๕๕.๙๔ รองลงมา ร้อยละ ๓๔.๒๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๑๔ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
เทอมละครึ่ง	๑. รองเง็ง	๒๐๑	๕๑.๗๒
	๒. โยนรับ	๑๑๓	๒๘.๘๒
	๓. ลิงชิงไข่	๗๘	๑๙.๔๖
รวม		๓๙๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๑๓ สอดคล้องถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทวัสดุจำนวน ๓๒ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมครึ่งคิดเป็น ร้อยละ ๕๑.๗๒ รองลงมา ร้อยละ ๒๘.๘๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒๐ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
ปีละครั้ง	๑. หัวใจ	๔๑๕	๕๖.๑๑
	๒. ลิงชิงไข่	๓๗๐	๕๑.๑๑
	๓. รองเง็ง	๑๑๕	๑๒.๗๗
รวม		๙๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๒๐ สอดคล้องถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทกิจกรรม ๓๒ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมปีละครั้งคิดเป็น ร้อยละ ๕๖.๑๑ รองลงมา ร้อยละ ๕๑.๑๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒๑ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
น่าจะใช้ได้	๑. ซี่ม้ายนรับ	๔๓๐	๓๙.๕๒
	๒. จีบไผ่	๓๓๑	๓๐.๕๒
	๓. เสือกินวัว	๓๒๗	๓๐.๒๕
รวม		๑๐๘๘	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๒๑ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า น่าจะใช้ได้ ร้อยละ ๓๙.๕๒
รองลงมา ร้อยละ ๓๐.๕๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒๒ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
ใช้ไม่ได้		
๑. เดินเต่า	๓๑๔	๓๗.๑๔
๒. แขนงข้อ	๓๐๗	๓๖.๓๓
๓. ทอดผ้าป่าข้าวเสี่ยง	๒๒๔	๒๖.๕๐
รวม	๘๔๕	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๒๒ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ใช้ไม่ได้ ร้อยละ ๓๗.๑๔
รองลงมา ร้อยละ ๓๖.๓๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒๓ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ	
ไม่รู้จักรัก	๑. บายากาโกล	๓๘๑	๔๔.๓๔
	๒. ลาซัง	๒๔๖	๒๘.๖๓
	๓. ใต๊ะครีม	๒๓๒	๒๗.๐๐
รวม	๘๕๙	๑๐๐.๐๐	

ตารางที่ ๒.๒๓ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ไม่รู้จักรัก ร้อยละ ๔๔.๓๔
รองลงมา ร้อยละ ๒๘.๖๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒๔ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทสถานที่ของครูนาภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
เดือนละครึ่ง	๑. วัด	๒	๒๘.๕๗
	๒. ศูนย์วัฒนธรรม	๕	๗๑.๔๒
รวม		๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๒๔ สอบถามถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทสถานที่ ๗ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทสถานที่เดือนละครึ่งคิดเป็น ร้อยละ ๒๘.๕๗ รองลงมา ร้อยละ ๗๑.๔๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒๕ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทสถานที่ของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
เทอมละครึ่ง	๑. วัด	๓๗	๕๖.๐๖
	๒. ศูนย์วัฒนธรรม	๒๔	๓๗.๘๗
	๓. สุเหร่า	๔	๖.๐๖
รวม		๖๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๒๕ สอดคล้องถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทสถานที่จำนวน ๓ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทกิจกรรมครึ่งคิดเป็น ร้อยละ ๕๖.๐๖ รองลงมา ร้อยละ ๓๗.๘๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒๖ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทสถานที่ของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
ปีละครั้ง	๑. วัด	๘๗	๕๒.๗๒
	๒. ศูนย์วัฒนธรรม	๖๓	๓๘.๑๘
	๓. สุเหร่า	๑๕	๙.๐๙
รวม		๑๖๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๒๖ สอบถามถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทสถานที่ ๗ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นามาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทสถานที่ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ ๕๒.๗๒ รองลงมา ร้อยละ ๓๘.๑๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒๗ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทสถานที่ของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
น่าจะใช้ได้	๑. ศูนย์วัฒนธรรม	๒๘๕	๓๐.๘๙
	๒. เรือนไทยมุสลิม	๑๑๗	๒๙.๑๐
รวม		๔๐๒	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๒๗ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า น่าจะใช้ได้ ร้อยละ ๓๐.๘๙
รองลงมา ร้อยละ ๒๙.๑๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒๘ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทสถานที่ของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
ใช้ไม่ได้	๑. ศาลากลางหน	๓๕๑	๕๐.๖๘
	๒. กิ่งอัส	๒๒๓	๓๒.๑๗
	๓. ปอเนาะ	๑๑๙	๑๗.๑๕
รวม		๖๙๓	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๒๘ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ใช้ไม่ได้ ร้อยละ ๕๐.๖๘
รองลงมา ร้อยละ ๓๒.๑๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๒๘ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทสถานที่ของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
ไม่รู้จักรัก	๑. กิ่งลี	๓๗๒	๕๔.๒๒
	๒. ศาลากลางหน	๒๑๘	๓๑.๓๓
	๓. ปอเนาะ	๙๖	๑๓.๙๔
รวม		๖๘๖	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๒๘ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ไม่รู้จักรัก ร้อยละ ๕๔.๒๒
รองลงมา ร้อยละ ๓๑.๓๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๓๐ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทบุคคลของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
เดือนละครึ่ง	๑. ครูเพลงบอก	๒๓๑	๗๕.๒๔
	๒. ครูหมอโนรา	๗๖	๒๔.๗๕
รวม		๓๐๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๓๐ สอบถามถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทบุคคล ๑๐ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทบุคคลเดือนละครึ่งคิดเป็น ร้อยละ ๗๕.๒๔ รองลงมา ร้อยละ ๒๔.๗๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๓๑ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทบุคคลของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
เทอมละครึ่ง	๑. ครูเพลงบอก	๓๑๙	๕๓.๕๓
	๒. ช่างแกะหนังตะลุง	๒๓๘	๔๖.๕๖
รวม		๕๙๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๓๑ สอดคล้องถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทบุคคลจำนวน ๑๐ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นำมาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทบุคคลเทอมละครึ่งคิดเป็น ร้อยละ ๕๓.๕๓ รองลงมา ร้อยละ ๔๖.๕๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๓๒ ความถี่ในการใช้สื่อพื้นบ้านประเภทบุคคลของครูในภาคใต้

การใช้สื่อ		ความถี่	ร้อยละ
ปีละครั้ง	๑. ครูเพลงบอก	๓๔๒	๔๔.๗๒
	๒. ช่างแกะหนังตะลุง	๒๘๓	๔๕.๒๘
รวม		๖๒๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒.๓๒ สอบถามถึงความถี่ในการใช้สื่อประเภทบุคคล ๑๐ ชนิด แล้วนับค่าความถี่สะสมของคำตอบ นามาคำนวณร้อยละ พบว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทบุคคลคิดเป็น ร้อยละ ๔๔.๗๒ รองลงมา ร้อยละ ๔๕.๒๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๓๓ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทบุคคลของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
น่าจะใช้ได้	๑. ช่างเครื่องถม	๓๘๑	๔๑.๓๓
	๒. ครูเพลงบอก	๓๒๕	๓๕.๕๙
	๓. ช่างแกะหนังตะลุง	๒๐๗	๒๒.๖๗
รวม		๙๑๓	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๓๓ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า น่าจะใช้ได้ ร้อยละ ๔๑.๓๓
รองลงมา ร้อยละ ๓๕.๕๙

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๓๔ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทบุคคลของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
ใช้ไม่ได้	๑. โต๊ะคอตีบ	๒๒๐	๗๓.๘๒
	๒. โต๊ะปี่หลัน	๗๘	๐.๓๓๕
รวม		๒๙๘	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒.๓๕ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ใช้ไม่ได้ ร้อยละ ๗๓.๘๒
รองลงมา ร้อยละ ๐.๓๓๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒.๓๕ ข้อคิดเห็นของครูที่ไม่ใช้สื่อพื้นบ้านประเภทบุคคลของครูในภาคใต้

ความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ	
ไม่รู้จักรัก	๑. ใต้ะคอติบ	๓๗๐	๓๖.๖๖
	๒. ใต้ะลือบา	๓๕๑	๓๔.๗๘
	๓. ใต้ะปี่หลั่น	๒๘๘	๒๘.๕๕
รวม	๑๐๐๙	๑๐๐.๐๐	

ตารางที่ ๒.๓๕ ครูที่ไม่ได้ใช้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ไม่รู้จักรัก ร้อยละ ๓๖.๖๖
รองลงมา ร้อยละ ๓๔.๗๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓ ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้ ความต้องการใช้ เหตุผลในการใช้และไม่ใช้สื่อ
การเรียนการสอนที่บ้าน

ตารางที่ ๓.๑ สื่อที่บ้านที่ครูในเขตอำเภอเมืองเลือกใช้

สื่อที่บ้าน	ความถี่	ร้อยละ
วัสดุ	๒๔	๑๒.๑๙
เครื่องมือและอุปกรณ์	๖๒	๓๐.๒๔
กิจกรรม	๑๑๔	๕๖.๐๙
สถานที่	๑	๐.๔๙๗
บุคคล	๒	๐.๙๗๔
รวม	๒๐๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๑ แสดงว่าสื่อที่บ้านที่ครูส่วนใหญ่เลือกใช้คือสื่อประเภทกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐๙ รองลงมาคือ สื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ร้อยละ ๓๐.๒๔ ส่วน สื่อที่ครูเลือกใช้น้อยที่สุดคือ สื่อประเภทสถานที่ร้อยละ ๐.๔๙๗

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๒ สื่อบ้านที่ครูในเขตอำเภอเมืองยาก็ใช้

สื่อที่บ้านที่อยากาใช้	ความถี่	ร้อยละ
วัสดุ	๓๐	๑๑.๑๙
เครื่องมือและอุปกรณ์	๔๐	๑๔.๙๒
กิจกรรม	๙๖	๓๔.๘๒
สถานที่	๓๘	๑๔.๑๗
บุคคล	๖๔	๒๓.๘๘
รวม	๒๖๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๒ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากาใช้สื่อที่บ้านประเภทกิจกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๒ รองลงมาอยากาใช้ประเภทบุคคลร้อยละ ๒๓.๘๘ และอยากาใช้ประเภทสถานที่น้อยที่สุดร้อยละ ๑๔.๑๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๓ ชั้นตอนในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตอำเภอเมือง

ชั้นตอนในการสอน	ความถี่	ร้อยละ
นำเข้าสูบทเรียน	๔๘	๒๔.๒๔
สอนเนื้อหา	๙๐	๔๕.๔๕
ปฏิบัติ	๕๙	๒๙.๖๙
สรุป	๑	๐.๕๐๕
รวม	๑๙๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๓ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในชั้นตอนการสอนเนื้อหา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ รองลงมาใช้ในชั้นตอนปฏิบัติร้อยละ ๒๙.๖๙ และใช้ใน ชั้นตอนสรุปน้อยที่สุดร้อยละ ๐.๕๐๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๔ ชั้นตอนที่ครูในเขตอำเภอเมืองยาก็สอน

ชั้นตอนที่ยาก็	ความถี่	ร้อยละ
นาเข้าสู่บทเรียน	๓๖	๑๓.๖๓
สอนเนื้อหา	๑๐๑	๓๘.๒๕
ปฏิบัติ	๑๒๖	๔๗.๗๒
สรุป	๑	๐.๓๗๘
รวม	๒๖๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๔ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ยาก็สื่อพื้นบ้านในชั้นตอนการสอนปฏิบัติมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๗.๗๒ รองลงมายาก็ในชั้นตอนสอนเนื้อหาร้อยละ ๓๘.๒๕ และยาก็ในชั้นตอนสรุปน้อยที่สุดร้อยละ ๐.๓๗๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๕ วิชาที่ครูในเขตอำเภอเมืองฯใช้สื่อพื้นบ้านประกอบการสอน

วิชา	ความถี่	ร้อยละ
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	๕๕	๒๘.๓๕
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๖๒	๓๑.๕๕
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ	๑๘	๙.๒๖
ภาษาไทย	๔๑	๒๑.๐๓
ภาษาอังกฤษ	๒	๑.๐๓
คณิตศาสตร์	๑๓	๖.๗๐
หลายวิชา	๓	๑.๕๕
รวม	๑๙๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๕ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๕ รองลงมาใช้ในวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตร้อยละ ๒๘.๓๕ และใช้ในวิชาภาษาอังกฤษน้อยที่สุดร้อยละ ๑.๐๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๖ วิชาที่ครูในเขตอำเภอเมืองยาก็ใช้สอน

วิชา	ความถี่	ร้อยละ
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	๘๙	๓๔.๐๙
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๗๗	๒๙.๕๐
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ	๒๐	๗.๖๖
ภาษาไทย	๕๑	๑๙.๕๔
ภาษาอังกฤษ	๖	๒.๒๙
คณิตศาสตร์	๑๘	๖.๘๙
รวม	๗๒๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๖ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ยาก็ใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๐๙ รองลงมายาก็ใช้สอนในวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยร้อยละ ๒๙.๕๐ และยาก็สอนในวิชาภาษาอังกฤษน้อยที่สุดร้อยละ ๒.๒๙๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๓ เรื่องที่ครูในเขตอำเภอเมืองใช้สอน

ใช้สอนเรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๓๔	๓๘.๑๔
ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๑๒๐	๖๑.๘๕
รวม	๑๕๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๓ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๘๕ และใช้ในการสอนเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมน้อยกว่าคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๑๔

ตารางที่ ๓.๔ เรื่องที่ครูในเขตอำเภอเมืองอยากใช้สอน

อยากใช้สอนเรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๑๓๐	๔๙.๘๐
ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๑๓๑	๕๐.๑๙
รวม	๑๐๑๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๔ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๑๙ และอยากใช้สอนเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมน้อยกว่าร้อยละ ๔๙.๘๐

ตารางที่ ๓.๙ เหตุผลในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตอำเภอเมือง

เหตุผลในการใช้สื่อ	\bar{X}	S.D
๑. ต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการเรียนการสอน	๓.๔๕	๑.๓๔
๒. ต้องการปรับปรุงวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น	๓.๒๙	๑.๓๘
๓. ต้องสาธิตการสอนให้ผู้อื่นดู	๓.๒๖	๑.๒๗
๔. สื่อพื้นบ้านช่วยอธิบายได้ง่ายขึ้น	๓.๒๕	๑.๔๕
๕. คิดว่าสื่อพื้นบ้านช่วยให้การสอนสมบูรณ์ขึ้น	๓.๒๒	๑.๓๕
๖. สื่อพื้นบ้านช่วยให้เวลาในการสอนน้อยลง	๓.๑๑	๑.๒๓
๗. มีเวลาว่างพอที่จะจัดเตรียม	๓.๐๔	๑.๔๓
๘. เนื้อหาในบทเรียนเหมาะสมที่จะใช้สื่อพื้นบ้าน	๓.๐๔	๑.๒๓
๙. มีผู้มานิเทศก์การสอน	๓.๐๐	๑.๓๗
๑๐. มีสื่อพื้นบ้านที่ต้องการใช้พร้อมอยู่แล้ว	๒.๙๕	๑.๔๐
๑๑. ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	๒.๘๘	๑.๓๓
๑๒. มีผู้มาประเมินการสอน	๒.๘๐	๑.๒๖

จากตารางที่ ๓.๙ ปรากฏว่าเหตุผลในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูส่วนใหญ่คือ ต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการเรียนการสอน รองลงมาคือ ต้องการปรับปรุงวิธีการสอนให้ดีขึ้น ข้อที่ครูส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเหตุผลน้อยที่สุดคือ มีผู้มาประเมินการสอน

ตารางที่ ๓.๑๐ เหตุผลที่ไม่ได้ใช้สื่อพื้นบ้านที่อยากใช้ของครูในเขตอำเภอเมือง

เหตุผลที่ไม่ได้ใช้สื่อ	\bar{X}	S.D
๑. ไม่สะดวกในการใช้สื่อพื้นบ้าน	๓.๓๖	๑.๑๙
๒. ไม่มีความรู้ เรื่องเกี่ยวกับสื่อพื้นบ้าน	๓.๑๖	๑.๓๙
๓. สื่อพื้นบ้านมีจำนวนจำกัด	๓.๐๗	๑.๔๑
๔. ไม่ทราบแหล่งที่มีสื่อพื้นบ้าน	๓.๐๕	๑.๓๑
๕. ขาดความมั่นใจในการใช้สื่อพื้นบ้าน	๓.๐๓	๑.๓๕
๖. สื่อบุคคลขาดทักษะในการนำเสนอ	๒.๙๔	๑.๒๙
๗. ไม่ได้รับการสนับสนุนในการใช้	๒.๙๔	๑.๒๙
๘. เกรงว่าใช้สื่อพื้นบ้านแล้วจะสอนไม่ทันหลักสูตร	๒.๙๓	๑.๓๘
๙. สื่อพื้นบ้านล้าสมัย	๒.๘๖	๑.๓๒
๑๐. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่อพื้นบ้าน	๒.๘๔	๑.๒๕

จากตารางที่ ๓.๑๐ บปรากฏว่าเหตุผลที่ครูส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้สื่อพื้นบ้านที่อยากใช้ คือ ไม่สะดวกในการใช้สื่อพื้นบ้าน รองลงมาคือ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับสื่อพื้นบ้าน ส่วนข้อที่ครูส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเหตุผลน้อยที่สุดคือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๑๑ ปัญหาที่พบในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตอำเภอเมือง

ปัญหาที่พบในการใช้สื่อพื้นบ้าน	\bar{X}	S.D
๑. ขาดแคลนสื่อพื้นบ้านที่สัมพันธ์กับเนื้อหา	๓.๐๗	๑.๓๐
๒. ไม่มีคู่มือในการใช้สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้าน	๒.๘๓	๑.๓๕
๓. ใช้เวลาในการเตรียมการใช้มาก	๒.๘๖	๑.๒๗
๔. ไม่มีความรู้ความสามารถในการใช้สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้าน	๒.๘๔	๑.๓๓
๕. ขาดความช่วยเหลือจากผู้ร่วมงาน	๒.๗๖	๑.๓๒
๖. สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้	๒.๗๖	๑.๓๑
๗. ไม่มีความรู้ความสามารถในการใช้	๒.๗๓	๑.๒๘
๘. ไม่มีเวลาในการประเมินผลการใช้	๒.๖๕	๑.๒๗
๙. ขาดคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในการใช้	๒.๕๙	๑.๒๓
๑๐. หากิจกรรมมาให้เด็กเรียนได้มีส่วนร่วมได้ยาก	๒.๒๗	๑.๐๔
๑๑. ขาดความร่วมมือจากผู้เรียน	๒.๑๖	๑.๐๙
๑๒. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารในการใช้	๒.๒๒	๑.๑๑

จากตารางที่ ๓.๑๑ ปรากฏว่าปัญหาในระดับปานกลางคือ ขาดแคลนสื่อพื้นบ้าน
 ที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหา รองลงมาคือ ไม่มีคู่มือในการใช้สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้าน
 ปัญหาในระดับน้อยคือ ขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ชื่อน่าสังเกตคือปัญหาในระดับมากไม่มี

ตารางที่ ๓.๑๒ แหล่งที่มาของสื่อพื้นบ้านของครูในเขตอำเภอเมือง

แหล่งที่มา	ความถี่	ร้อยละ
๑. ได้รับบริจาค	๖๖	๔๓.๓
๒. ขอยืมมา	๖๓	๔๑.๔
๓. จัดซื้อมาโดยเงินงบประมาณ	๖๓	๔๑.๔
๔. ซื้อโดยเงินส่วนตัว	๕๕	๓๖.๒
๕. ำให้ผู้อื่นผลิตให้	๕๔	๓๕.๕
๖. ช่วยกันผลิตร่วมกับนักเรียน	๖๖	๔๓.๔
๗. ผลิตขึ้นเอง	๕๑	๓๓.๖
๘. ำรงเรียนมีอยู่แล้ว	๑๖	๑๐.๕

จากตารางที่ ๓.๑๒ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ได้รับบริจาคสื่อพื้นบ้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓ รองลงมาคือ ขอยืมมาคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔ และ รังเรียนมีสื่อพื้นบ้านอยู่แล้วน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๑๓ สื่อบ้านที่ครูในเขตอำเภอรอบนอกเลือกใช้

สื่อที่บ้าน	ความถี่	ร้อยละ
วัสดุ	๑๘	๙.๑๓
เครื่องมือและอุปกรณ์	๓๑	๓๖.๐๔
กิจกรรม	๑๐๒	๕๑.๓๗
สถานที่	๓	๑.๕๒
บุคคล	๓	๑.๕๒
รวม	๑๖๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๑๓ แสดงว่าสื่อที่บ้านที่ครูส่วนใหญ่เลือกใช้คือสื่อประเภท
กิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๗ รองลงมาคือสื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ร้อยละ ๓๖.๐๔
ส่วนสื่อที่ครูเลือกใช้น้อยที่สุดคือสื่อประเภทสถานที่และบุคคลร้อยละ ๑.๕๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๑๔ สื่อบ้านที่ครูในเขตอำเภอรอบนอกอยากใช้

สื่อที่บ้านที่อยากใช้	ความถี่	ร้อยละ
วัสดุ	๒๐	๗.๗๕
เครื่องมือและอุปกรณ์	๖๔	๒๗.๕๒
กิจกรรม	๘๗	๓๕.๖๖
สถานที่	๒๑	๗.๗๒
บุคคล	๖๓	๒๗.๑๖
รวม	๒๗๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๑๔ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อที่บ้านประเภทกิจกรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๖๖ รองลงมาอยากใช้ประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ร้อยละ ๒๗.๕๒ และอยากใช้ประเภทสถานที่น้อยที่สุดร้อยละ ๗.๗๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๑๕ ขั้นตอนในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตอำเภอรอบนอก

ขั้นตอนในการสอน	ความถี่	ร้อยละ
นำเข้าสู่บทเรียน	๒๙	๑๔.๗๒
สอนเนื้อหา	๙๖	๔๘.๗๓
ปฏิบัติ	๗๑	๓๖.๐๔
สรุป	๑	๐.๕๐๗
รวม	๑๙๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๑๕ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในขั้นตอนการสอนเนื้อหา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๓ รองลงมาใช้ในขั้นตอนปฏิบัติร้อยละ ๓๖.๐๔ และใช้ในขั้น สรุปน้อยที่สุด ร้อยละ ๐.๕๐๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๑๖ ชั้นตอนที่ครูในเขตอำเภอรอบนอกอยากใช้

ชั้นตอนที่อยากใช้	ความถี่	ร้อยละ
นำเข้าสูบทเรียน	๔๒	๑๕.๘๘
สอนเนื้อหา	๑๑๗	๔๔.๑๕
ปฏิบัติ	๑๐๖	๔๐.๐๐
รวม	๒๖๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๑๖ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อพื้นบ้านในชั้นตอนการสอนเนื้อหามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๕ รองลงมาอยากใช้ชั้นตอนปฏิบัติร้อยละ ๔๐.๐๐ และอยากใช้ในชั้นตอนนำเข้าสูบทเรียนน้อยที่สุดร้อยละ ๑๕.๘๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๑๗ วิชาที่ครูในเขตอำเภอรอบนอกใช้สื่อพื้นบ้านประกอบการสอน

วิชา	ความถี่	ร้อยละ
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	๖๒	๓๑.๕๗
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๕๑	๒๕.๕๘
กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ	๑๔	๗.๑๐
ภาษาไทย	๕๘	๒๙.๕๔
คณิตศาสตร์	๑๑	๕.๕๘
หลายวิชา	๑	๐.๕๐
รวม	๑๙๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๑๗ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๗ รองลงมาใช้ในวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยร้อยละ ๒๕.๕๘ และใช้ในหลายวิชาน้อยที่สุด ร้อยละ ๐.๕๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๑๘ วิชาที่ครูในเขตอำเภอรอบนอกอยากใช้สอน

วิชา	ความถี่	ร้อยละ
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	๘๖	๓๒.๔๕
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๖๐	๒๒.๖๔
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ	๑๔	๕.๒๘๖
ภาษาไทย	๖๕	๒๔.๕๒
ภาษาอังกฤษ	๑๐	๓.๗๗
คณิตศาสตร์	๓๐	๑๑.๓๒
รวม	๒๖๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๑๘ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔๕ รองลงมาอยากใช้สื่อนในวิชาภาษาไทยร้อยละ ๒๔.๕๒ และอยากใช้สอนในวิชาภาษาอังกฤษน้อยที่สุดร้อยละ ๓.๗๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๑๙ เรื่องครูในเขตอำเภอรอบนอกใช้สอน

ใช้สอนเรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๘๔	๔๒.๖๓
ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๑๑๓	๕๗.๓๖
รวม	๑๙๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๑๙ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๖ และใช้ในการสอนเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมน้อยกว่าคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๖๓

ตารางที่ ๓.๒๐ เรื่องที่ครูในเขตอำเภอรอบนอกอยากใช้

อยากใช้สอนเรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๑๑๔	๔๒.๖๔
ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๑๕๓	๕๗.๓๐
รวม	๒๖๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๒๐ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๐๔๔ และอยากใช้สอนเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมน้อยกว่าร้อยละ ๔๒.๖๔

ตารางที่ ๓.๒๑ เหตุผลในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตอำเภอรอบนอก

เหตุผลในการใช้สื่อ	\bar{X}	S.D
๑. ต้องการปรับปรุงวิธีการสอนให้ดีขึ้น	๓.๔๔	๑.๓๒
๒. ต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนการสอน	๓.๓๘	๑.๒๗
๓. คิดว่าสื่อพื้นบ้านช่วยให้การสอนดีขึ้น	๓.๒๖	๑.๓๑
๔. มีผู้มานิเทศก์การสอน	๓.๑๘	๑.๔๐
๕. สื่อพื้นบ้านช่วยให้เวลาในการสอนน้อยลง	๓.๑๕	๑.๓๙
๖. มีเวลาว่างพอที่จะจัดเตรียม	๒.๘๑	๑.๓๓
๗. มีสื่อพื้นบ้านที่ต้องการใช้พร้อมอยู่แล้ว	๓.๑๒	๑.๔๒
๘. ต้องสาธิตการสอนให้ผู้อื่นดู	๓.๐๘	๑.๓๐
๙. มีผู้มาประเมินการสอน	๓.๐๕	๑.๓๓
๑๐. สื่อพื้นบ้านช่วยอธิบายได้ง่ายขึ้น	๓.๐๒	๑.๔๒
๑๑. ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	๓.๐๕	๑.๓๓
๑๒. มีเวลาว่างพอที่จะจัดเตรียม	๒.๘๑	๑.๓๓

จากตารางที่ ๓.๒๑ ปรากฏว่าเหตุผลในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูส่วนใหญ่คือ ต้องการปรับปรุงวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น รองลงมาคือ ต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนการสอน ข้อที่ครูส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเหตุผลน้อยที่สุดคือ มีเวลาว่างพอที่จะจัดเตรียมการใช้สื่อพื้นบ้าน

ตารางที่ ๓.๒๒ เหตุผลที่ไม่ได้ใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตอำเภอรอบนอก

เหตุผลที่ไม่ได้ใช้สื่อ	X	S.D
๑. ไม่ทราบแหล่งที่มีสื่อพื้นบ้าน	๓.๒๑	๑.๓๕
๒. ขาดความมั่นใจในการใช้	๓.๑๐	๑.๒๕
๓. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง	๓.๐๗	๑.๓๐
๔. สื่อพื้นบ้านมีจำนวนจำกัด	๓.๐๖	๑.๒๘
๕. ไม่มีความรู้เกี่ยวกับสื่อพื้นบ้าน	๓.๐๕	๑.๒๗
๖. ไม่สะดวกในการใช้สื่อพื้นบ้าน	๓.๐๒	๑.๑๙
๗. เกรงว่าใช้แล้วจะสอนไม่ทันหลักสูตร	๒.๙๖	๑.๓๑
๘. สื่อบุคคลขาดทักษะในการนำเสนอ	๒.๙๔	๑.๒๓
๙. ไม่ได้รับการสนับสนุนในการใช้	๒.๘๗	๑.๒๘
๑๐. สื่อพื้นบ้านล้าสมัย	๒.๗๖	๑.๒๕

จากตารางที่ ๓.๒๒ บปรากฏว่าเหตุผลที่ครูส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้สื่อพื้นบ้านที่อยากใช้คือไม่ทราบแหล่งที่มีสื่อพื้นบ้าน รองลงมาคือ ขาดความมั่นใจในการใช้ ส่วนข้อที่ครูส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเหตุผลน้อยที่สุดคือ สื่อพื้นบ้านล้าสมัย

ศูนย์วิจัยเพื่อพัฒนาระบบ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๒๓ ปัญหาที่พบในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตอำเภอรอบนอก

ปัญหาที่พบในการใช้สื่อพื้นบ้าน	\bar{X}	S.D
๑. ใช้เวลาในการเตรียมการใช้มาก	๓.๐๖	๑.๓๔
๒. ขาดแคลนสื่อพื้นบ้านที่สัมพันธ์กับเนื้อหา	๓.๐๖	๑.๒๕
๓. ไม่มีคู่มือในการใช้	๓.๐๔	๑.๒๘
๔. ไม่มีความรู้ความสามารถในการใช้	๒.๘๙	๑.๓๖
๕. ไม่มีเวลาในการประเมินผลการใช้	๒.๘๕	๑.๓๑
๖. ใช้เวลาในการนำเสนอมาก	๒.๗๙	๑.๒๓
๗. ขาดคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ	๒.๖๔	๑.๑๔
๘. สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้	๒.๖๐	๑.๒๔
๙. ขาดความช่วยเหลือจากผู้ร่วมงาน	๒.๕๘	๑.๒๑
๑๐. หากิจกรรมมาให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมได้ยาก	๒.๕๔	๑.๑๕
๑๑. ขาดความร่วมมือจากผู้เรียน	๒.๕๑	๑.๑๓
๑๒. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารในการใช้	๒.๓๔	๑.๐๗

จากตารางที่ ๓.๒๓ ปรากฏว่า ปัญหาในระดับปานกลางคือ ใช้เวลาในการเตรียมการใช้มาก รองลงมาคือ ขาดแคลนสื่อพื้นบ้านที่สัมพันธ์กับเนื้อหา ปัญหาในระดับน้อยคือ ขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ข้อที่น่าสังเกตคือปัญหาในระดับมากไม่มี

ตารางที่ ๓.๒๔ แหล่งที่มาของสื่อพื้นบ้านของครูในเขตอำเภอรอบนอก

แหล่งที่มา	ความถี่	ร้อยละ
๑. ให้ผู้อื่นผลิตมาให้	๒๘	๑๕.๐
๒. ขอยืมมา	๓๔	๓๙.๖
๓. จัดซื้อโดยเงินงบประมาณ	๖๓	๓๕.๘
๔. ช่วยกันผลิตกับนักเรียน	๖๑	๓๒.๖
๕. ได้รับบริจาค	๖๑	๓๒.๖
๖. ซื้อโดยเงินส่วนตัว	๕๓	๓๐.๕
๗. ผลิตขึ้นเอง	๔๕	๒๖.๒
๘. โรงเรียนมีอยู่แล้ว	๒๘	๑๕.๐

จากตารางที่ ๓.๒๔ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ให้ผู้อื่นผลิตให้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐ รองลงมาคือ ขอยืมมาคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๖ และโรงเรียนมีสื่อพื้นบ้านอยู่แล้ว น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๒๕ สื่อบ้านที่ครูในเขตตำบลเสือกาใช้

สื่อบ้าน	ความถี่	ร้อยละ
วัสดุ	๑๖	๑๐.๕๒
เครื่องมือและอุปกรณ์	๓๔	๒๕.๐๐
กิจกรรม	๔๗	๕๗.๒๓
สถานที่	๗	๕.๖๐๕
บุคคล	๔	๒.๖๓๑
รวม	๑๕๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๒๕ แสดงว่าสื่อบ้านที่ครูส่วนใหญ่เสือกาใช้คือ สื่อประเภท
กิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒๓ รองลงมาคือสื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ร้อยละ ๒๕.๐๐
ส่วนสื่อที่ครูเสือกาใช้น้อยที่สุดคือสื่อประเภทบุคคลร้อยละ ๒.๖๓๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๒๖ สื่อพื้นฐานที่ครูในเขตตำบลอยากาใช้

สื่อพื้นฐานที่อยากาใช้	ความถี่	ร้อยละ
วัสดุ	๑๔	๖.๖๙๘
เครื่องมือและอุปกรณ์	๔๙	๒๓.๔๔
กิจกรรม	๘๕	๔๐.๖๖
สถานที่	๒๐	๙.๕๖๙
บุคคล	๔๑	๑๙.๖๑
รวม	๒๐๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๒๖ แสดงว่าส่วนใหญ่อยากาใช้สื่อพื้นฐานประเภทกิจกรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๖๖ รองลงมาอยากาใช้ประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ร้อยละ ๒๓.๔๔ และอยากาใช้ประเภทสถานที่น้อยที่สุดร้อยละ ๙.๕๖๙

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๒๗ ขั้นตอนในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตตำบล

ขั้นตอนในการสอน	ความถี่	ร้อยละ
นำเข้าสู่บทเรียน	๓๕	๒๓.๐๒
สอนเนื้อหา	๕๓	๓๕.๘๕
ปฏิบัติ	๖๐	๓๙.๕๗
สรุป	๕	๒.๖๓๑
รวม	๑๕๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๒๗ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในขั้นตอนปฏิบัติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๗ รองลงมาใช้ในขั้นตอนการสอนเนื้อหา ร้อยละ ๓๕.๘๕ และใช้ในขั้นตอนสรุปน้อยที่สุด ร้อยละ ๒.๖๓๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๒๘ ชั้นตอนที่ครูในเขตตำบลอยากใช้สอน

ชั้นตอนที่อยากใช้	ความถี่	ร้อยละ
นำเข้าสู่บทเรียน	๓๘	๑๘.๒๖
สอนเนื้อหา	๑๐๒	๔๙.๐๓
ปฏิบัติ	๖๘	๓๒.๖๙
รวม	๒๐๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๒๘ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อพื้นบ้านในขั้นตอนการสอนเนื้อหามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐๓ รองลงมาอยากใช้ขั้นตอนปฏิบัติร้อยละ ๓๒.๖๙ และอยากใช้ในขั้นตอนนำเข้าสู่บทเรียนน้อยที่สุดร้อยละ ๑๘.๒๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๒๙ วิชาที่ครูในเขตตำบลใช้สื่อพื้นบ้านประกอบการสอน

วิชา	ความถี่	ร้อยละ
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	๓๘	๒๕.๕๐
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๕๗	๓๘.๒๕
กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ	๒	๑.๓๕
ภาษาไทย	๓๕	๒๓.๕๔
ภาษาอังกฤษ	๔	๒.๖๕
คณิตศาสตร์	๑๒	๘.๐๕
หลายวิชา	๑	๐.๖๗
รวม	๑๔๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๒๙ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนวิชากลุ่ม
สร้างเสริมลักษณะนิสัยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๕ รองลงมาใช้ในวิชากลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตร้อยละ ๒๕.๕๐ และใช้ในหลายวิชาน้อยที่สุดร้อยละ ๐.๖๗๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๓๐ วิชาที่ครูในเขตตำบลอยากใช้สอน

วิชา	ความถี่	ร้อยละ
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	๓๙	๑๙.๒๑
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๖๒	๓๐.๕๔
กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ	๑๘	๘.๙๖
ภาษาไทย	๕๗	๒๘.๐๗
ภาษาอังกฤษ	๙	๔.๕๓
คณิตศาสตร์	๑๘	๘.๙๖
รวม	๒๐๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๓๐ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๔ รองลงมาอยากใช้สอนในวิชาภาษาไทย ร้อยละ ๒๘.๐๗ และอยากใช้สอนในวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตร้อยละ ๑๙.๒๑ อาชีพน้อยที่สุด ร้อยละ ๗.๑๓๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๓๑ เรื่องที่ครูในเขตตำบลใช้สอน

ใช้สอนเรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๓๙	๒๖.๑๗
ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๑๑๐	๗๓.๘๒
รวม	๑๔๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๓๑ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๓.๘๒ และใช้ในการสอนเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมน้อยกว่าคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑๗

ตารางที่ ๓.๓๒ เรื่องที่ครูในเขตตำบลอยากใช้สอน

อยากใช้สอนเรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๓๗	๓๘.๑๑
ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๑๒๔	๖๑.๘๘
รวม	๒๐๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๓๒ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๘๘ และอยากใช้สอนเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมน้อยกว่าร้อยละ ๓๘.๑๑

ตารางที่ ๓.๓๓ เหตุผลในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตตำบล

เหตุผลในการใช้สื่อ	X	S.D
๑. สื่อพื้นบ้านช่วยอธิบายได้ง่ายขึ้น	๓.๔๐	๑.๔๑
๒. ต้องการปรับปรุงวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น	๓.๓๓	๑.๒๓
๓. ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	๓.๓๒	๑.๓๑
๔. มีผู้มานิเทศก์การสอน	๓.๑๖	๑.๓๗
๕. มีผู้มาประเมินการสอน	๓.๑๓	๑.๒๗
๖. ต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนการสอน	๓.๐๙	๑.๒๙
๗. มีสื่อพื้นบ้านที่ต้องการใช้พร้อมแล้ว	๓.๐๘	๑.๔๓
๘. สื่อพื้นบ้านช่วยให้เวลาในการสอนน้อยลง	๓.๐๐	๑.๓๓
๙. คิดว่าสื่อพื้นบ้านช่วยให้การสอนสมบูรณ์ขึ้น	๓.๐๐	๑.๔๒
๑๐. เนื้อหาในบทเรียนเหมาะสมที่ใช้สื่อพื้นบ้าน	๒.๙๑	๑.๔๓
๑๑. มีเวลาว่างพอที่จะจัดเตรียม	๒.๘๘	๑.๔๔
๑๒. ต้องสาธิตการสอนให้ผู้อื่นดู	๒.๘๖	๑.๒๓

จากตารางที่ ๓.๓๓ ปรากฏว่าเหตุผลในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูส่วนใหญ่คือ สื่อพื้นบ้านช่วยอธิบายได้ง่ายขึ้น รองลงมาคือ ต้องการปรับปรุงวิธีการสอนให้ดีขึ้น ข้อที่ครูส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเหตุผลน้อยที่สุดคือ ต้องสาธิตการสอนให้ผู้อื่นดู

ตารางที่ ๓.๓๔ เหตุผลที่ไม่ได้ใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตตำบล

เหตุผลที่ไม่ได้ใช้สื่อ	X	S.D
๑. ไม่สะดวกในการใช้สื่อพื้นบ้าน	๓.๑๔	๑.๒๔
๒. ไม่มีความรู้เรื่องเกี่ยวกับสื่อพื้นบ้าน	๓.๐๙	๑.๒๓
๓. ไม่ทราบแหล่งที่มีสื่อพื้นบ้าน	๓.๐๗	๑.๒๓
๔. สื่อพื้นบ้านล้าสมัย	๓.๐๗	๑.๓๔
๕. เกรงว่าใช้แล้วจะสอนไม่ทันหลักสูตร	๓.๐๔	๑.๓๔
๖. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่อพื้นบ้าน	๓.๐๒	๑.๓๒
๗. สื่อพื้นบ้านมีจำนวนจำกัด	๓.๐๑	๑.๒๙
๘. ขาดความมั่นใจในการใช้	๓.๙๔	๑.๓๐
๑๐. สื่อบุคคลขาดทักษะในการนำเสนอ	๒.๙๒	๑.๓๖

จากตารางที่ ๓.๓๔ บ่งชี้ว่าเหตุผลที่ครูส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้สื่อพื้นบ้านที่อยากใช้ คือไม่สะดวกในการใช้สื่อพื้นบ้าน รองลงมาคือ ไม่มีความรู้เรื่องเกี่ยวกับสื่อพื้นบ้าน ส่วนข้อที่ครูส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเหตุผลน้อยที่สุดคือ สื่อบุคคลขาดทักษะในการนำเสนอ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๓๕ ปัญหาที่พบในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในเขตตำบล

ปัญหาที่พบในการใช้สื่อพื้นบ้าน	X	S.D
๑. ไม่มีคู่มือในการใช้สื่อการเรียนการสอนพื้นบ้าน	๓.๑๓	๑.๓๕
๒. ขาดแคลนสื่อพื้นบ้านที่สัมพันธ์กับเนื้อหา	๓.๐๘	๑.๓๘
๓. ใช้เวลาในการนำเสนอมาก	๓.๐๔	๑.๓๕
๔. ใช้เวลาในการเตรียมการใช้มาก	๒.๐๓	๑.๓๒
๕. ไม่มีเวลาในการประเมินผลการใช้	๒.๘๔	๑.๓๕
๖. ไม่มีความรู้ความสามารถในการใช้	๒.๘๒	๑.๓๑
๗. ขาดความช่วยเหลือจากผู้ร่วมงานในการใช้	๒.๖๒	๑.๒๘
๘. ขาดคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในการใช้	๒.๖๒	๑.๒๖
๙. สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้	๒.๖๑	๑.๒๖
๑๐. ขาดความร่วมมือจากผู้เรียนในการใช้	๒.๓๕	๑.๒๘
๑๑. หากิจกรรมมาให้เด็กเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้ได้ยาก	๒.๓๕	๑.๒๗
๑๒. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารในการใช้	๒.๒๗	๑.๑๘

จากตารางที่ ๓.๓๕ ปรากฏว่า ปัญหาในระดับปานกลางคือ ไม่มีคู่มือในการใช้สื่อพื้นบ้าน รองลงมาคือ ขาดแคลนสื่อพื้นบ้านที่สัมพันธ์กับเนื้อหา ปัญหาในระดับน้อยคือ ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร ข้อที่น่าสังเกตคือปัญหาในระดับมากไม่มี

ตารางที่ ๓.๓๖ แหล่งที่มาของสื่อพื้นบ้านของครูในเขตตำบล

แหล่งที่มา	ความถี่	ร้อยละ
๑. ขอยืมมา	๖๐	๔๐.๓
๒. ได้รับบริจาค	๕๑	๓๔.๒
๓. ให้อื่นผลิตมาให้	๔๖	๓๐.๙
๔. ช่วยกันผลิตร่วมกับ	๔๔	๒๙.๕
๕. จัดซื้อโดยเงินงบประมาณ	๔๐	๒๖.๘
๖. ซื้อโดยเงินส่วนตัวของท่านเอง	๓๙	๒๖.๒
๗. โรงเรียนมีอยู่แล้ว	๓๖	๒๔.๒
๘. ท่านผลิตขึ้นมาเอง	๑๒	๘.๑

จากตารางที่ ๓.๓๖ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ขอยืมสื่อพื้นบ้านมาใช้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๓ รองลงมาคือ ได้รับบริจาคคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒ และผลิตขึ้นมาเอง น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๘.๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๓๗ สื่อบ้านที่ครูในภาคใต้เสียค่าใช้จ่าย

สื่อบ้าน	ความถี่	ร้อยละ
วัสดุ	๕๙	๑๐.๖๔
เครื่องมือและอุปกรณ์	๑๗๑	๓๐.๘๖
กิจกรรม	๓๐๔	๕๕.๘๗
สถานที่	๑๑	๑.๙๘
บุคคล	๙	๑.๖๒
รวม	๕๕๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๓๗ แสดงว่าสื่อบ้านที่ครูส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายคือสื่อประเภท
กิจกรรมคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๘๗ รองลงมาคือสื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ร้อยละ ๓๐.๘๖
ส่วนสื่อที่ครูเสียใ้ช้ น้อยที่สุดคือสื่อประเภทบุคคลร้อยละ ๑.๖๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๓๘ สื่อบ้านที่ครูในภาคใต้อยากใช้

สื่อที่บ้านที่อยากใช้	ความถี่	ร้อยละ
วัสดุ	๖๖	๘.๘๓
เครื่องมือและอุปกรณ์	๑๕๓	๐.๒๐๕
กิจกรรม	๒๗๘	๓๗.๓๖
สถานที่	๗๙	๑๐.๖๑
บุคคล	๑๖๘	๒๒.๕๘
รวม	๗๔๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๓๘ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อที่บ้านประเภทกิจกรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓๗.๓๖ รองลงมาอยากใช้ประเภทบุคคล ร้อยละ ๒๒.๕๘ และอยากใช้ประเภทสถานที่น้อยที่สุด ร้อยละ ๑๐.๖๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๓๕ ขั้นตอนในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในภาคใต้

ขั้นตอนในการสอน	ความถี่	ร้อยละ
นำเข้าสู่บทเรียน	๑๑๒	๒๐.๔๗
สอนเนื้อหา	๒๓๙	๔๓.๖๙
ปฏิบัติ	๑๙๐	๓๕.๗๓
สรุป	๖	๑.๐๙๖
รวม	๕๔๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๓๕ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในขั้นตอนการสอนเนื้อหา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๖๙ รองลงมาใช้ในขั้นตอนปฏิบัติร้อยละ ๓๕.๗๓ และใช้ในขั้นตอนสรุปน้อยที่สุดร้อยละ ๑.๐๙๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๔๐ ขั้นตอนที่ครูในภาคใต้อยากใช้สอน

ขั้นตอนที่อยากใช้	ความถี่	ร้อยละ
นำเข้าสู่บทเรียน	๑๑๖	๑๕.๗๓
สอนเนื้อหา	๓๒๐	๔๓.๗๑
ปฏิบัติ	๓๐๐	๔๐.๗๐
สรุป	๑	๐.๑๓
รวม	๗๓๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๔๐ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อพื้นบ้านในขั้นตอนการสอน เนื้อหามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๑ รองลงมาอยากใช้ขั้นตอนปฏิบัติร้อยละ ๔๐.๗๐ และอยากใช้ขั้นตอนสรุปน้อยที่สุดร้อยละ ๐.๑๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๔๑ วิชาที่ครูในภาคใต้ใช้สื่อพื้นบ้านประกอบการสอน

วิชา	ความถี่	ร้อยละ
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	๑๕๕	๒๘.๗๐
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๑๗๐	๓๑.๕๘
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ	๓๔	๖.๒๙
ภาษาไทย	๑๓๔	๒๕.๘๑
ภาษาอังกฤษ	๖	๑.๑๑
คณิตศาสตร์	๓๖	๖.๖๖
หลายวิชา	๕	๐.๙๒
รวม	๕๕๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๔๑ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๘ รองลงมาใช้วิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตร้อยละ ๒๘.๗๐ และใช้ในหลายวิชาน้อยที่สุด ร้อยละ ๐.๙๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๔๒ วิชาที่ครูในภาคใต้อยากใช้สอน

วิชา	ความถี่	ร้อยละ
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	๒๑๔	๒๙.๓๔
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	๑๙๔	๒๗.๒๙
กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ	๕๒	๗.๑๓
ภาษาไทย	๑๗๓	๒๓.๗๓
ภาษาอังกฤษ	๒๕	๓.๔๒
คณิตศาสตร์	๖๖	๙.๐๕
รวม	๗๒๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๔๒ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อยากใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๔ รองลงมาอยากใช้สอนในวิชากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยร้อยละ ๒๗.๒๙ และอยากใช้สอนในวิชากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพน้อยที่สุดร้อยละ ๗.๑๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๔๓ เรื่องครูในภาคใต้ใช้สอน

ใช้สอนเรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๑๙๗	๐.๓๖
ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๓๔๓	๖๓.๕๑
รวม	๕๔๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๔๓ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๖๓.๕๑ และใช้ในการสอนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมน้อยกว่าคิดเป็นร้อยละ ๐.๓๖

ตารางที่ ๓.๔๔ เรื่องที่ครูในภาคใต้อายากใช้สอน

อายากใช้สอนเรื่อง	ความถี่	ร้อยละ
เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๓๒๑	๐.๓๑
ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	๖๙๘	๖๘.๔๘
รวม	๑๐๑๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๔๔ แสดงว่าครูส่วนใหญ่อายากใช้สื่อพื้นบ้านในการสอนเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๔๘ และอายากใช้สอนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมน้อยกว่า ร้อยละ ๐.๓๑

ตารางที่ ๓.๔๕ เหตุผลในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูในภาคใต้

เหตุผลในการใช้สื่อ	\bar{X}	S.D
๑. ต้องการปรับปรุงวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น	๓.๓๖	๑.๓๑
๒. ต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนการสอน	๓.๓๑	๑.๓๑
๓. สื่อพื้นบ้านช่วยอธิบายได้ง่ายขึ้น	๓.๒๐	๑.๔๓
๔. คิดว่าสื่อพื้นบ้านช่วยให้การสอนสมบูรณ์ขึ้น	๓.๑๗	๑.๓๒
๕. มีผู้มานิเทศก์การสอน	๓.๑๒	๑.๓๔
๖. สื่อพื้นบ้านช่วยให้เวลาในการสอนน้อยลง	๓.๐๙	๑.๓๒
๗. ต้องสาธิตการสอนให้ผู้อื่นดู	๓.๐๗	๑.๒๗
๘. มีสื่อพื้นบ้านที่ต้องการใช้พร้อมอยู่แล้ว	๓.๐๔	๑.๔๑
๙. ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	๓.๐๔	๑.๓๓
๑๐. เนื้อหาในบทเรียนเหมาะสมที่จะใช้	๓.๐๔	๑.๒๖
๑๑. มีผู้มาประเมินการสอน	๓.๐๐	๑.๒๙
๑๒. มีเวลาว่างพอที่จะจัดเตรียม	๒.๙๐	๑.๓๙

จากตารางที่ ๓.๔๕ ปรากฏว่าเหตุผลในการใช้สื่อพื้นบ้านของครูส่วนใหญ่คือ ต้องการปรับปรุงวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น รองลงมาคือ ต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนการสอน ข้อที่ครูส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเหตุผลน้อยที่สุดคือ มีเวลาว่างพอที่จะจัดเตรียมการใช้สื่อพื้นบ้าน

ตารางที่ ๓.๕๖ เหตุผลที่ไม่ได้ใช้สื่อพื้นบ้านที่อยากใช้ของครูในภาคใต้

เหตุผลที่ไม่ได้ใช้สื่อ	\bar{X}	S.D
๑. ไม่สะดวกในการใช้สื่อพื้นบ้าน	๓.๑๖	๑.๒๑
๒. ไม่ทราบแหล่งที่มีสื่อพื้นบ้าน	๓.๑๒	๑.๓๐
๓. ไม่มีความรู้ เรื่องเกี่ยวกับสื่อพื้นบ้าน	๓.๑๐	๑.๒๘
๔. ขาดความมั่นใจในการใช้สื่อพื้นบ้านเพราะไม่เคยใช้	๓.๐๕	๑.๓๐
๕. สื่อพื้นบ้านมีปริมาณจำนวนจำกัด	๓.๐๕	๑.๔๑
๖. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่อพื้นบ้าน	๒.๙๘	๑.๒๙
๗. เกรงว่าใช้สื่อพื้นบ้านแล้วจะสอนไม่ทันหลักสูตร	๒.๙๕	๑.๓๔
๘. สื่อบุคคลขาดทักษะในการนำเสนอ	๒.๙๔	๑.๒๘
๙. ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนในการใช้	๒.๙๑	๑.๒๘
๑๐. สื่อพื้นบ้านล้าสมัย	๒.๘๘	๑.๓๑

จากตารางที่ ๓.๕๖ ปรากฏว่าเหตุผลที่ครูส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้สื่อพื้นบ้านที่อยากใช้คือไม่สะดวกในการใช้สื่อพื้นบ้าน รองลงมาคือ ไม่ทราบแหล่งที่มีสื่อพื้นบ้าน ส่วนข้อที่ครูส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเหตุผลน้อยที่สุดคือ สื่อพื้นบ้านล้าสมัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓.๔๗ ปัญหาที่พบในการใช้สื่อที่บ้านของครูในภาคใต้

ปัญหาที่พบในการใช้สื่อที่บ้าน	\bar{X}	S.D
๑. ขาดแคลนสื่อที่บ้านที่สัมพันธ์กับเนื้อหา	๓.๐๗	๑.๓๐
๒. ไม่มีคู่มือในการใช้	๓.๐๒	๑.๓๒
๓. ใช้เวลาในการเตรียมการใช้มาก	๒.๙๙	๑.๓๐
๔. ไม่มีความรู้ความสามารถในการใช้	๒.๙๘	๑.๓๓
๕. ใช้เวลาในการนำเสนอมาก	๒.๙๘	๑.๒๘
๖. ไม่มีเวลาในการประเมินผลการใช้	๒.๗๘	๑.๒๙
๗. ขาดความช่วยเหลือจากผู้ร่วมงานในการใช้	๒.๖๕	๑.๒๗
๘. สถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้	๒.๖๕	๑.๒๗
๙. ขาดคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในการใช้	๒.๕๙	๑.๒๓
๑๐. หากิจกรรมมาให้เด็กเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้ได้ยาก	๒.๕๐	๑.๑๖
๑๑. ขาดความร่วมมือจากผู้เรียนในการใช้	๒.๓๖	๑.๑๗
๑๒. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารในการใช้	๒.๒๒	๑.๑๑

จากตารางที่ ๓.๔๗ ปรากฏว่า ปัญหาในระดับปานกลางคือ ขาดแคลนสื่อที่บ้าน
 ที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหา รองลงมาคือ ไม่มีคู่มือในการใช้สื่อการเรียนการสอนที่บ้าน
 ปัญหาในระดับน้อยคือ ขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ข้อที่น่าสังเกตคือปัญหาในระดับมากไม่มี

ตารางที่ ๓.๔๘ แหล่งที่มาของสื่อพื้นบ้านของครูในภาคใต้

แหล่งที่มา	ความถี่	ร้อยละ
๑. ขอยืมมา	๑๙๗	๔๐.๔
๒. ได้รับบริจาค	๑๗๔	๓๖.๕
๓. ให้ผู้อื่นผลิตให้	๑๗๗	๓๖.๓
๔. จัดซื้อโดยเงินงบประมาณ	๑๗๐	๓๕.๔
๕. ช่วยกันผลิตร่วมกับ	๑๕๖	๓๒.๐
๖. ซื้อโดยเงินส่วนตัวของท่านเอง	๑๕๑	๓๐.๙
๗. ท่านผลิตขึ้นมาเอง	๑๓๖	๒๗.๙
๘. ว่างเรียนเมื่ออยู่แล้ว	๕๖	๑๑.๕

จากตารางที่ ๓.๔๘ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ขอยืมสื่อพื้นบ้านมาใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔ รองลงมาคือ ได้รับบริจาคคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕ และโรงเรียนมีสื่อพื้นบ้านอยู่แล้ว น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย